

Karanlık Sokaklar

– ramazan-dere · 25 Ağustos 2010

NOT: ÜSTAD NECİP FAZIL KÜREK'İN "KALDIRIMLAR" ADLI ŞİİRİNDEN ESİNLENEREK YAZDIM.
ONUN KADAR GÜZEL OLMADI AMA OLSUN BİLİRİM Kİ YÜREKTEN DÖKÜLEN HER SAMİMİ
KELİME İNSANIN KENDİSİNİ İFADE EDER.

KARANLIK SOKAKLAR

Yine sessiz ve sakin akşamda,
Beynimde o isyan şimşekleri,
Bomboş dolaşıyorum bu sokaklarda,
Çeşitli düşünceler kafamda,
Biliyorum, yalnızım yine,
Yıldızlar bile mahzun bakıyor bana,
Ve bende yıldızlara bakarken,
Siyah takım elbisem üstümde,
Ve başımda fötr şapkamla,
Topuklu kösele ayakkabılarımın
Çıkardığı sesiyle konuşan,
Bu sessiz ve sakin akşamda,
İki yoldaş ayak da,
Biri ben biri de karanlık sokaklar.

Sokak fenerleri etrafı aydınlatıyor,
Tek tük rüzgârın uğultulu sesi,
O betonarme yığınlarının arasında
İnadına yükselen meşe ağaçları,
Ve betonarme yığınlarının tepesinde
Beliren mahzun ay,
Sanki bir şeyler anlatırcasına inatçı,
Sanki dünyadan şikâyetçiler,
Bekçi her zamanki gibi yine ayakta,
Düdüğünün sesi uzaklardan duyuluyor,
Hiç konuşmadık,
Hiç muhabbet etmedik,
Bir daha düdüğünü çalarken,
Benimle dinler sesi, bu karanlık sokaklar.

Her Őey yabancı bana,
Oysa burada dođmuŐtum,
Bu betonarme yığınlarının arasında,
İlk icraat ağlamaktı,
Aynı bu vakitsiz gece gibi,
Neler dilemiŐti garip anam benden yana,
Belki doktor olmamı istemiŐti,
Gün gelir iyileŐtiririm diye kendisini,
Belki de bir hâkim olup,
Suçluların önünde set olmamı
DilemiŐti yüce Allah'tan,
Oysa Őimdi ben suçluyum
Bu vakitsiz gecelerde,
Hâkimim ise bu karanlık sokaklar.

Bomboş sokak aralarında
Rüzgarın acı bir feryadı,
Kulağımı çınlatırcasına efkârlı,
Akşamda kuŐ sesleri yok,
Akşamda güneş de yok,
Kırlar ve çiçeklerin
Mis kokuları da yok,
Akşamda ay var, yıldız var,
Hüzün var, hüsrân var,
Karanlıkta nice nice sırlar var,
Acıdan yana yok yok,
AkŐamdan kaldım dostlarım,
Yalnız deđilim bu sessizlikte,
Benimle birlikte bu karanlık sokaklar.

Bir sessizlik aldı etrafı,
Bu sessizlikte ne gürültüler saklı,
Kurt karanlığı bekler
Koyun sürüsünün arasında,
Kâbuslar sıra sıra dökülür
Gözü yaŐlı gecelerde,
Benim kâbusum karanlıklar,
Benim kâbusum sokaklar,

Bilmem nedense vazgeçemiyorum?
Hep onlarla iç içeyim,
Bomboş bakıyorum etrafa,
Haykırıyorum sessiz akşama,
Benim yoldaşım karanlık sokaklar

Dilimden arada sırada
Bir iki kelime dökülür etrafa,
Sanki karşımda biri varda
Konuşur benimle,
Sanki karşımda biri varda
Acır bana, şu garip halime bakıp,
Kaç gecede oldu hep aynı sokaklar,
Sanki bir şeyler bağlıyor beni,
Acaba kaç kişi benim gibi,
Anlamsız bakışlarla benden başka
Kimler fetih etti bu sokakları,
Adım seyyah, adım yolcu,
Almaya geldi beni, bu karanlık sokaklar.

Artık dönüş vakti yaklaşıyor,
Etraf yavaş yavaş aydınlanıyor,
Tanyeri ağardıkça
Sanki uykudan yeni uyanmış gibi
Gözlerim kamaşıyor,
Doğmasın istiyorum güneş,
Karanlıklar sarsın etrafımı,
Bu sokaklarda son dakikalar,
Bari son sigaramda dudağımda olsun,
Yalnızım, hem de yapa yalnız,
Etraf yavaş yavaş ısınırken,
İçimde o hep yalnızlığın ürpertisi
Titretse de beni,
Sarıp ısıtıyor bu karanlık sokaklar.

Ey bilinmez kişi,
Sen düşürmedin mi beni
Bu hallere, bu sokaklara?
İsyanım sana, isyanım karanlıklara,

Söz verip de sözünü tutmayanlara,
Her akşam, aynı akşam,
Beynimde o isyan şimşekleri çakarırken,
Siyah takım elbisem üstümde,
Ve başımda fötr şapkamla,
Topuklu kösele ayakkabımın
Çıkardığı sesiyle konuşan,
Bu sessiz ve sakın akşamda
Hep iki yoldaş ayak da
Biri ben, biri de karanlık sokaklar

Ramazan DERELİ

Yazı Sahibi Ramazan Dereli

İşlemler Yazının Çıktısını Al